

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.20.982/2024/3. szám

A tanács tagjai: Salamonné dr. Piltz Judit a tanács elnöke

Dr. Zumbók Péter előadó bíró

Dr. Bajnok István bíró

Dr. Farkas Attila bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője:

Dr. Mikó András Ügyvédi Iroda

(Cím4,

ügyintéző: dr. Mikó András ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője:

Kemenes Ügyvédi Iroda

(Cím3,

ügyintéző: dr. Kemenes Csaba ügyvéd)

A per tárgya: vadkár megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Veszprémi Törvényszék 2.Pf.20.125/2024/6-I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Zirci Járásbíróság 1.P.20.060/2022/50/I.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy a felperes az illetékes állami adóhatóságnál előterjesztett kérelemre 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték visszatérítésére jogosult.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A felperes tulajdonában álló gyepterületet 2021 őszétől kezdődően a vadászok feltúrták. Az ingatlanok az alperes vadászterületén helyezkednek el. A felperes 2022. március 7-én kérte az alperestől, hogy a vadászterületén történt károkat kártérítésként kifizessék. Figyelemmel arra, hogy a felszólítás eredményre nem vezetett, a felperes kártérítési eljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesztett elő a települési önkormányzat jegyzőjénél, aki azt – hatáskör hiányára hivatkozással – visszautasította.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[2] A felperes módosított keresetében 340.320 forint és annak kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét elsődlegesen a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 75. § (1) bekezdésére, másodlagosan a Vtv. 75/A. § alapján alkalmazandó Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:563 § (1) bekezdésére, harmadlagosan a Ptk. 6:519. §-ára, 6:520. §-ára és 6:522. §-ára alapította.

[3] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 340.320 forintot. Határozatának indoklásában rögzítette, hogy a Vtv. és a végrehajtásának szabályairól szóló 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vtv. vhr.) leszűkíti azon mezőgazdasági növénykultúrák körét, amelyekben bekövetkezett károsodás esetén vadkárt lehet érvényesíteni. Rögzítette, hogy ebbe a körbe ugyan nem tartozik bele a gyepterület, azonban a Vtv. nem korlátozhatja a Ptk.-ban foglalt általános kártérítési szabályok alkalmazását, így a Ptk. 6:563. § alapján a keresetet megalapozottnak találta. A jogirodalomra és a bírói gyakorlatra alapított, álláspontja szerint az ezzel ellentétes jogértelmezés azt eredményezné, hogy kizárólag „gyep” művelésű ágú területeken nem lehetne vadkárt, illetve vadászható állat által okozott kár alapján kártérítést kérni.

[5] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperes keresetét elutasította. Határozatának indoklása szerint elsődlegesen annak volt jelentősége, hogy mi a per tárgya: mezőgazdaságon belül vagy azon kívül okozott kár megtérítése. Rámutatott arra, hogy a felperes a perbeli ingatlanait kaszálással hasznosítja, ekként pedig az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inyvtv.) végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendeletben foglaltakra tekintettel azokat rét művelési ágban kell nyilvántartani. Hangsúlyozta ugyanakkor, mivel a rét és a legelő egyaránt mezőgazdasági művelés fogalma alá tartozik, így a keresetet – az elsőfokú bíróság álláspontjától eltérően – Vtv. és a Vtv. vhr. szabályai alapján kellett elbírálni. Ebből pedig azt a következtetést vonta le, hogy sem a legelőn, sem a rét művelési ágban okozott kár nem tartozik a mezőgazdaságban okozott megtérítendő vadkár körébe.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati és azzal együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. A felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:563. § (1) bekezdését, a Vtv. 75. § (2) bekezdés a) pontját, 75/A. § (1) bekezdését és a Vtv. vhr. 82. § (2) bekezdését jelölte meg.

[7] A felülvizsgálat engedélyezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a) és b) pontjaira, valamint (3) bekezdésére hivatkozással kérte.

[8] Álláspontja szerint a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján azért szükséges a felülvizsgálat engedélyezése, mert az eljáró bíróságok contra legem jogértelmezése súlyosan sérti a tulajdonjoghoz való alapjogát, a Ptk.-ban foglalt kártérítési jogát ugyanis annak ellenére nem tudja gyakorolni, hogy az őt ért kár ténye és mértéke vitán felül áll, és a kártérítési joga a Ptk. rendelkezései szerint egyértelműen megállapítható.

[9] Kifejtette, hogy az ügy által felvetett jogkérdés különleges súlya és társadalmi jelentősége a jogalanyok széles körének érintettségére figyelemmel megállapítható [Pp. 409. § (2) bekezdés b) pont], mivel Magyarországon 792.600 hektár gyepterület található. Előadta: a másodfokú bíróság jogértelmezésének elterjedése esetén csak a gyepterületek esetében 792.000 hektárnyi földterület maradna védelem nélkül a vadászható állatok által okozott károkkal szemben, valamint további sok ezer hektár a Vtv. vhr. 82. § (3) bekezdésében fel nem sorolt növénykultúrák esetében. Utalt arra, hogy kiemelt jelentőséggel bír, hogy a Kúria állást foglaljon valamennyi legelő/gyep művelési ágú ingatlan és a Vtv. vhr. 82. § (3) bekezdésében fel nem sorolt további növénykultúrák kapcsán felmerülő, vadászható állat által okozott károk érvényesíthetőségének kérdésében.

[10] Álláspontja szerint a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Kfv.II.37.517/2019/7. számú határozatának [12] bekezdésétől, miszerint „az alperes a felülvizsgálati kérelmében tévesen hivatkozott arra, hogy a Vtv. 75. § (2) bekezdés a) alpontjában szereplő mezőgazdaságban okozott kár fogalmát az Inyvtv. rendelkezései alapján kell meghatározni, ugyanis erre sem a Vtv., sem a Vtv. vhr. rendelkezései nem utalnak, sőt a speciális szabályok ezt kizárják.” Hangsúlyozta: a vadkár megállapításának feltételeit a Vtv. és a Vtv. vhr. együttes értelmezésével kell megállapítani. Rámutatott arra, hogy a jogerős ítélet az ingatlan-nyilvántartás szabályai alapján tekintette az ingatlanokat mezőgazdasági művelésűnek, figyelmen kívül hagyva, hogy a Vtv. a rendelkezésére a Vtv. vhr. speciális szabályokat ír elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[12] A Kúria rámutat, hogy a per a Pp. 7. § 18. pontja szerinti vagyoni jogi pernek minősült, és mivel a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték nem haladta meg az ötmillió forintot, a felperesnek a felülvizsgálat Pp. 408. § (1) bekezdése általi kizártsága miatt, a Pp. 409. § (1) bekezdésének megfelelően felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[13] A Kúria hivatalos tudomása szerint a felek között azonos tényállás alapján meghozott jogerős ítélettel szemben a felperes által előterjesztett, a perbelivel megegyező tartalmú felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet a Kúria már vizsgálta, és a Pfv.V.20.688/2024/3. számú végzésével a felülvizsgálatot megtagadta. A határozat a Bírósági Határozatok Gyűjteményében való közzététele megtörtént, ezért az a Kúria ítélező tanácsaira nézve kötelező. A Kúria adott ügyben eljáró tanácsa a határozatban foglaltakkal maradéktalanul egyetért, attól jogkérdésben a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem kíván eltérni.

[14] E szerint megállapítható volt, hogy a felperes a Pp. 409. § (3) bekezdésében meghatározott engedélyezési ok tekintetében tévesen hivatkozott a közzétett határozattól való

eltérésre, ugyanis a jogerős ítélet nem fejtett ki az abban foglaltaktól eltérő jogi álláspontot a Vtv. vhr. 82. § (3) bekezdésének értelmezése körében.

[15] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapított kérelem érdemben nem volt vizsgálható. A felperes ugyanis elvi jelentőségű jogkérdést nem fogalmazott meg, divergáló bírói gyakorlatra és olyan, már kialakult és egységes joggyakorlatra sem hivatkozott, amelynek követése a körülmények változására tekintettel már nem támogatható. Mindezen hiányosságok kizárták a felülvizsgálat engedélyezését a joggyakorlat egységének biztosítása, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségessége érdekében.

[16] A felperes által a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontja szerinti engedélyezési okokhoz kapcsolódóan megjelölt Vtv. 75. § (2) bekezdés és Vtv. vhr. 82. § (2) bekezdés alkalmazásának kérdésében a Kúria a felperes által hivatkozott, Kfv.II.37.517/2019/7. számú határozatában már állást foglalt, ami az engedélyezést kizárta.

[17] A Kúria a kifejtettekre tekintettel, a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülvizsgálat engedélyezését megtagadta.

[18] A felülvizsgálat megtagadására tekintettel a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdés és az 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján a 39-41. § szerint meghatározott illetékalap után 2%, de legalább 10.000 forint megfizetésére volt köteles. A felperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmével egyidejűleg 60.000 forint eljárási illetéket fizetett meg, azonban a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke csupán 10.000 forint. Erre tekintettel a felperes az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja alapján az illetékes állami adóhatóságtól 50.000 forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték visszatérítését kérheti. A Kúria erről az illetékes állami adóhatóságot a határozatának az elsőfokú bíróság útján való megküldésével értesíti [Itv. 81. § (2) bekezdés, 44/2004. (XII. 20.) PM rendelet]. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illeték visszatérítése iránt az illetékes állami adóhatósághoz kérelmet kell előterjesztenie.

[19] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[20] I. Nem ad alapot a felülvizsgálat engedélyezésére, ha a Kúria hivatkozott közzétett határozata és az adott ügyben hozott jogerős határozat között elvi jelentőségű jogkérdésben nem mutatható ki eltérés.

[21] II. A felülvizsgálat nem engedélyezhető a felvetett jogkérdés különleges súlyára, illetve a társadalmi jelentőségére tekintettel, ha a Kúria a jogkérdésben már állást foglalt.

Budapest, 2024. november 5.

Salamonné dr. Piltz Judit s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó bíró, Dr. Bajnok István s.k. bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

